

Els afligits volen saber si algú s'interessa pel seu dolor. 5è Diumenge de Quaresma

Dv, 20/03/2015 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

5è Diumenge de Quaresma. Cicle B

Barcelona, 22 de març de 2015

A l'Evangeli hi ha frases radicals i desafiants però poques com aquesta: "Us asseguro que si el gra de blat no cau a terra i mor, queda infecund; però si mor, dóna molt de fruit."

La idea de Jesús és prou clara.

Amb la vida passa el mateix que amb el gra de blat: ha de morir per alliberar tota la seva energia i produir un dia fruit.

Si no mor, resta sol a terra.

Si mor, torna a alçar-se portant nous grans i nova vida.

Amb aquest llenguatge tan gràfic i ple de força, Jesús deixa entreveure que la seva mort, lluny de ser un fracàs, serà precisament la que donarà fecunditat a tota la seva vida.

Però, al mateix temps, convida als seus seguidors a viure segons aquesta mateixa llei paradoxal: per donar vida és necessari morir.

No es pot engendrar vida sense donar la pròpia.

No és possible ajudar a viure si hom no està disposat a desviure's pels altres.

Ningú contribueix eficaçment a un món més just i més humà vivint enganxat i esclau dels seu propi benestar egoista.

Ningú treballa seriosament pel Regne de Déu i la seva justícia si no està disposat a assumir

- els riscos
- els refusos
- la conflictivitat
- i persecució que va patir Jesús.

Ens passem la vida tractant d'evitar problemes i sofrències.

La cultura del benestar ens empeny a organitzar-nos de la manera més còmode i plaent. És l'ideal suprem.

Però hi ha sofriments i renúncies que és necessari assumir si volem que la nostra vida sigui creativa i fecunda.

Ens estem acostumant a viure-ho tot tancant els ulls als sofriments dels altres.

Sembla el més intel·ligent i sensat per esdevenir feliços. Però és un greu error.

Perquè el nostre benestar serà cada cop

- més buit
- més avorrit
- més estèril.

La nostra religió serà cada cop més trista i egoista.

I, mentrestant, els oprimits i els afligits volen saber si hi ha algú que s'interessi pel seu dolor i que tingui la bona voluntat de compartir-lo i d'alleugerir-lo.

Mai no insistirem prou en el fet de què Déu Pare no vol que els seus fills pateixin.

Cal insistir en això perquè s'ha insistit massa en el déu vampir que necessita sang i dolor i mort per perdonar els seus fills.

A vegades, diem de Déu coses que no les diríem de cap persona decent, com assegurava **Toni de Mello**.